GAMLA LUND NYTT

MEDLEMSBREV FÖR FÖRENINGEN GAMLA LUND NUMMER 3 2023

Lunds entré
– en sorglig och solkig historia

Hur kan Jernhusen vilja visa upp denna nedslitna, smutsiga förfallna del av Lunds centralstation? Frågan ställs av Sven-Thore Holm som vill se en uppfräschning av tunneln som kallas Rydes undergång.

Lunds centralstation är Sveriges fjärde största tågstation räknat utifrån antal av- och påstigande resenärer. Cirka 40 500 resenärer – regionalt och nationellt – steg på eller av varje dag under 2016 och det är en siffra som förväntas öka rejält. Lund C är ett skyltfönster och många gånger det första som möter en besökare. Man kan säga att Lund C är lite av stadens foajé - en plats som onekligen kan påverka om man vill stanna och återkomma.

Banan Malmö–Lund invigdes 1856. Stationsområdet har genomgått ombyggnader vid flera tillfällen. I söder finns sedan 1920-talet en gångtunnel som förlängdes 1985 och fick en andra uppgång väster om plattformarna mot vad som då var ett oplanerat grönområde, numera Västra Stationstorget. Sedan dess har tunneln lite skämtsamt kallats för ”Rydes undergång” efter lokalpolitikern Lennart Ryde (M) som drev igenom bygget. 2014 fick tunneln detta namn även formellt.

Rydes undergång är alldeles för trist, säger Philip Sandberg (L) till Sydsvenskan (SDS 1/2 2022). Men lite konst skulle lyfta ➔

Ett välfyllt höstprogram för Gamla Lund

Hösten är undertecknads favoritårstid, alldeles särskilt i denna stad. Efter vårens skarpa konturer och sommarens oförutsägbarhet får vi en mjukhet och en allt mörkare färgskala.

Föreningen Gamla Lund bjuder i denna vackra tid ett varierat och fullmatat program som vi hoppas ska locka en stor och intresserad publik. Vi deltar som varje år i Kulturnatten, som börjar redan på eftermiddagen den 16 september. I samarbete med stadens kulturförvaltning firar vi de två legendariska fotograferna Lina Jonn och Per Bagge genom uppsättning av en skylt vid Bantorget 6 där de hade ateljé. När vi efteråt minglar i Grand Hotell passar vi på att släppa årsboken som handlar om apoteket Svanen. Samma dag erbjuds medlemmarna att följa med på en rundvandring i staden under sakkunnig ledning.

Höstens föredrag handlar om vardagslivet i 1700-talets Domkyrka, om kvinnliga fotografer och om Sankt Lars sjukhus. Domkyrkan firar i år ett av sina jubileer, och Per Stobaeus' föredrag blir Gamla Lunds bidrag till firandet.

Lund som producent av böcker uppmärksammar vi i samarbete med Bokhistoriska sällskapet, och stadens egen fysiska utveckling är hela tiden aktuell i allt vad vi gör och talar om.

Anna Svenson
Ordförande, Gamla Lund

"... den stationsmiljön vi har i dag inte riktigt anstår en stad av Lunds storlek, historia och ambitioner ..." - Rydes undergång 2023. Foto Sven Thore Holm.

upplevelsen av gångtunneln under stationen, tycker han och de andra toppolitikerna. "Vi fick utmärkelsen Europas mest kreativa och kulturella stad tillsammans med Paris och Florens. Då tycker jag att man ska sikta på en bättre introduktion än vad man får när man kommer till Rydes undergång", säger Philip Sandberg (L)

Man kan lätt hålla med, och samtidigt förvånas över att Jernhusen vill visa upp denna nedslitna, smutsiga och förfallna del av stationen.

I skrivande stund blästras fasaden på Lunds C och får ny puts. "Oavsett hur stationsområdet i framtiden utvecklas kommer gamla Lund C att leva kvar", försäkrar Erika Wegener, kommunikatör på Jernhusen, det statliga fastighetsbolag som äger stationsbyggnaden i Sydsvenskan (SDS 23/1 2023): "Det är en kulturminnesmärkt byggnad som utgör en viktig del av Lunds arkitekturhistoria." Även Rydes undergång kommer att målas under nästa år.

Många är överens om att den stationsmiljö vi har i dag inte riktigt anstår en stad av Lunds storlek, historia och ambitioner för staden. Lunds C ska byggas om för att kunna möta framtidens resande. Detta arbete kommer att ta många år. Den nya stationen är ett samarbetsprojekt mellan Jernhusen, Trafikverket, Skånetrafiken, Region Skåne och Lunds kommun. Tidplanen för det nystartade arbetet är fortfarande osäker, men inga politiska beslut förväntas tas förrän 2024.

Visst kan man göra platsen mer välkomnande, fräschare, renare och öppen redan nu?

Rimligtvis borde Lunds kommun kunna kräva ett snabbt agerande av Jernhusen då entrén är minst sagt solkig. Vid jämförelse med hur det ser ut i Malmö och Helsingborg är situationen i Lund en sorglig historia . ■

Sven-Thore Holm
Styrelseledamot i Gamla Lund

Godsmagasinet och ingången till Mittelbron. Foto: Jonas Andréasson 2011.

På Lyckebacken blev Lund den moderna industristaden

– nu handlar det om att bevara viktiga byggnadsminnen

"Den akademiska bondbyn", som Lund ibland lite nedlåtande kallats, har inte varit just det på väldigt länge. För hundra år sedan vimlade det av verkstäder, gjuterier och fabriker i den gamla stadskärnan. Och i slutet av 1930-talet gjorde en djärv satsning att Lund steg fram som en av Sveriges viktiga industristäder. Men vad blir kvar av industriminnena när vi bygger för kommande generationer?

Det moderna Sverige föddes på ett industriområde i Lunds södra utkant. Det menar Lunds förre stadsantikvarie Henrik Borg, som numera är chef för regionmuseet i Kristianstad:

– Att man lyckades värva Åkerlund & Rausing framför näsan på Malmö var en bedrift som har betytt oerhört mycket. Det var starten för det moderna Lund som gick från att vara en lärdomsstad till att omsätta lärdomen i industriell verksamhet.

Entreprenören Ruben Rausing hade kunnandet och idéerna, Erik Åkerlund som just hade sålt sitt tidskriftsförlag till Bonniers hade pengarna. Tillsammans startade de ett förpackningsföretag som ledde Sverige från handelsbodens ålderdomliga lösviktssystem till snabbköpets hygieniskt förpackade livsmedel. Istället för att stå och väga upp mjölet ur bingen till varje kund kunde handlaren nu erbjuda färdigförpackat mjöl med exakt vikt. Samma sak med allt fler varor.

Henrik Borg menar att Åkerlund & Rausing bjöd Sverige på en resa från det agrara samhället till det globala.

Företaget inledde sin verksamhet genom att överta ett litet förpackningsföretag i Malmö. Men sommaren 1939 flyttade huvudkontoret till Lund, där verksamheten växte efterhand till Lunds största arbetsplats.

Arkitekterna Nils Ahrbom och Helge Zimdahl ritade den anläggning som började byggas 1938-39 vid Maskinvägen på Källbyområdet. Den utökades sedan med bland annat ett mycket karakteristiskt femvåningars kontorshus 1953 efter ritningar av Zimdahl och Einar Lovén. Fastigheten hette - och heter - Lyckebacken 5.

Åkerlund & Rausing var i många år ledande i svensk förpackningsindustri och hade sin glansperiod fram till 1980-talet. Idag heter företaget AR Packaging och ingår i den internationella koncernen Graphic Packaging. Verksamheten har till stor del flyttats, och nu hotas det gamla industriområdet nordväst om Klostergården av rivning. Det brittiska fastighetsföretaget Cla-

Henrik Borg - Museichef/ Landsantikvarie på Regionmuseet Skåne

Flygbild av Hagblom-Foto över Åkerlund & Rausings fabiksområde.

Åkerlund & Rausings kontorsbyggnader, 1950-talet.

Helge Zimdahl.

rendon House Capital, som idag äger fastigheten Lyckebacken 5, vill utveckla området och ge det en blandad bebyggelse med bostäder, kontorslokaler och skolor.

Men att riva allt skulle vara att radera en viktig del av vår nutidshistoria, menar Henrik Borg:

– Industrimiljön kan berätta hur vårt samhälle har utvecklats, hur våra konsumtionsmönster ändrades av nya smarta förpackningar som kunde säljas i snabbköp och i förlängningen gjorde kvinnorna fria att gå ut i arbetslivet, vilket betydde enormt mycket för Sverige.

Men ett bevarande får inte betyda att man skapar en museimiljö, understryker han:

– Det handlar inte om att frysa en industrimiljö utan om att utnyttja historien som en resurs. Den här arkitekturen är så stark.

Henrik Borg nämner särskilt huvudkontoret, det så kallade klocktornet, och den långa smala tvåvåningsbyggnaden som gick under namnet Koreabyggnaden. Och han understryker att det som sparas ska ha en funktion, en roll i den nya bebyggelsen.

– Bilden av Lund är formad av en katedral, ett universitet, ett lasarett och en gammal stadskärna. Den berikas om vi kan ta de här delarna av Lunds industrihistoria in i framtiden och se dem som en identitetsskapande resurs.

– Något är bättre än inget, och allt är inte möjligt eller ens önskvärt. Det ska ju bli en bra livsmiljö också. ■

Karl G Jönsson

Åkerlund & Rausing

Förpackningsföretaget grundades 1929 av Erik Åkerlund och Ruben Rausing. 1933 köpte Ruben Rausing upp kompanjonens andel. En av företagets första framgångar blev färdigförpackat mjöl i kraftpapperförpackningar. Företaget var då ett av de ledande inom den internationella marknaden. Framgången berodde delvis på Rausings förmåga att rekrytera kompetenta medarbetare och marknadsförare, och skapa gynnsamma kontakter och avtal med tillverkare.

I början av 1940-talet utformades affärsidén om att tillverka förpackningar för flytande varor. Först när kemisten Erik Wallenberg 1944 kom med sin banbrytande uppfinning - den tetraederformade förpackningen - kunde projektet slutföras. Teknikern Harry Järund och försäljningschefen Erik Torudd lämnade avgörande bidrag till att få ut förpackningen i serietillverkning. Den uppfinning som Erik Wallenberg gjorde bildade grunden för Tetra Pak.

Företaget var under många år ledande inom förpackningsindustrin i Sverige och företaget hade sin glansperiod under tiden från dess grundande till 80-talet. Företaget har även ett samarbete med Tetra Pak idag, där det agerar som underleverantör. Tillsammans med Tetra Pak utgör Åkerlund och Rausing en stor del av förpackningsindustrin i Sverige.

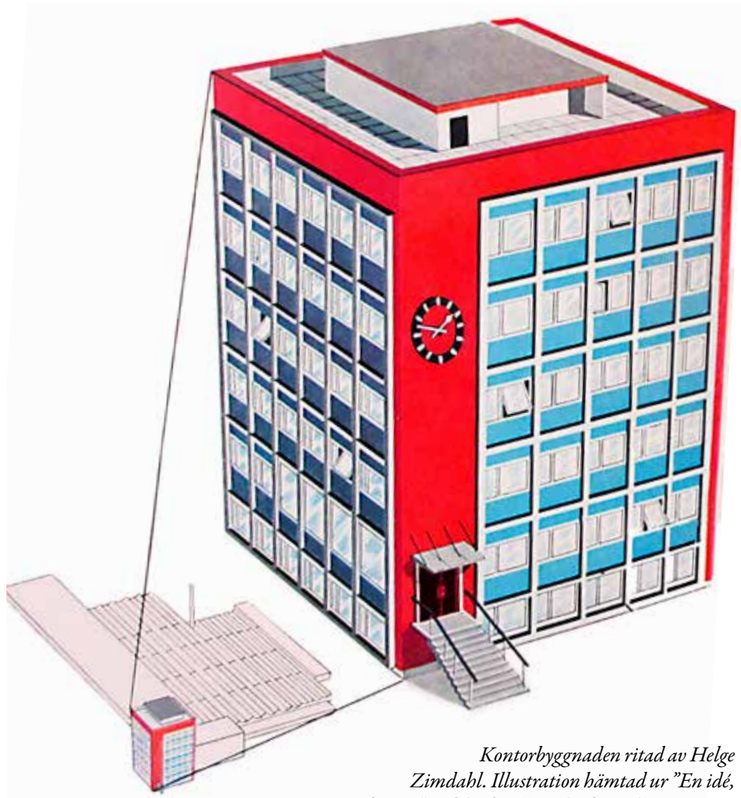

Kontorbyggnaden ritad av Helge Zimdahl. Illustration hämtad ur "En idé, ett företag", tidskriften Svenska förpackningar 1955.

"Industrihistoriskt är Åkerlund & Rausings fabriksanläggning i Lund av stort intresse.

2007 lät landsantikvarien göra en genomgång av skånska industrimiljöer, däribland Å&R på Lyckebacken 5 om vilket man konstaterade: "Ett av Lunds viktigaste företag och föregångare inom förpackningsindustrin. Konsekvent med gedigna material och synlig stomme. Funktionerna urskiljbara exteriört i fabrikshall, lager och kontor. Bevarad skorsten murad i gult radialtegel."

Fastighetsägaren Clarendon lät 2017 konsultföretaget WSP göra en antikvarisk förundersökning av området i vilken byggnadsantikvarierna Erika Hallin och Kristina Nilén konstaterade:

"Industrihistoriskt är Åkerlund & Rausings fabriksanläggning i Lund av stort intresse. Stadens beslut 1938 om att erbjuda Å&R en attraktiv fabrikstomt kom att bli ett oerhört viktigt beslut för Lunds framtida näringsliv. Under 1950-talet var Å&R också Lunds största arbetsplats. Det innovations- och utvecklingsarbete som utfördes här lade grunden till framväxten av en världsledande förpackningsindustri av nationell och internationell betydelse."

Om arkitekturen skrev de:

"Karakteristiskt är den mycket väl genomtänkta anläggningen, där man från början planerade för konsekvent genomförd expansion. Under den första intensiva expansionsfasen användes genomgående samma specialdesignade balksystem respektive synliga betongelement i fasad med utfackningsväggar av rött tegel, vilket sätter en tydlig prägel på området än idag. Uttrycket inkluderar såväl produktionsbyggnader och lagerbyggnader som kontorsbyggnader. Med utgångspunkt i dessa karaktärsdrag får anläggningen anses vara välbevarad." ■

Idéskiss till utveckling av området, framtaget av byggbolaget OBOS.

GAMLA LUND **FÖREDRAG 21 SEPTEMBER** Auditoriet på Kulturen 18.00

Livet kring Lunds domkyrka på 1700-talet

Lund hade på 1700-talet bara ett par tusen invånare. Domkyrkan var samlingsplatsen dit de flesta kom. Tornväktarna som vakade över staden dag och natt, bönderna som transporterade byggnadsmaterial till domkyrkans renoveringar, skolgossarna som ledde psalmsången men på rasterna spelade boll och råkade slå sönder kyrkfönster, svinen som bökade på kyrkogården och universitetets gräsmattor, domkyrkoinspektoren som stoppade en del av inkomsterna i egen ficka, gudstjänstbesökare som trätte om bänkplatserna, hantverkarna som ibland med fara för livet försökte hålla den förfallna domkyrkan i stånd, urmakaren som skötte det opålitliga tornuret, klockgjutaränkan som göt om de spruckna kyrkklockorna och många andra.

Alla dessa Lundabor träder fram i boken "Livet kring Lunds domkyrka på 1700-talet: Domkyrkorådets protokoll berättar" (Stiftshistoriska sällskapet i Lunds stift) där Per Stobæus ger glimtar av vardagslivet i en liten universitetsstad för snart 300 år sedan. Per Stobæus är historiker liksom sin kände namne Kilian Stobæus, men inte ättling till den berömde Lundaakademikern, som man skulle kunna tro:

– Vi är släkt på långt håll; Kilian Stobæus hade inga barn.

Per Stobæus disputerade på en avhandling om biskop Hans Brask - han med den berömda brasklappen - och arbetar med handskrifter på UB sedan 2009. Han undervisar också i paleografi, konsten att läsa gamla handskrifter.

Boken om folklivet på 1700-talet är en biprodukt av en stor genomgång av protokoll om ombyggnaden av domkyrkan.

– Jag hittade så mycket roligt där om människorna. Samhället var så annorlunda. I denna stad som var så liten att vi skulle betrakta den som en by idag fanns alla institutioner; domkyrkan, universitetet, biskopen, rektorn, borgmästaren, stadens borgerskap. Alla kände alla, men det fanns en starkt markerad rangordning och titlarna var viktiga.

På torsdag kväll den 21 september berättar Per Stobæus i Kulturens auditorium. ■

Karl G Jönsson

Historien om snart 400-åriga Apoteket Svanen

–i med och motgång

Årsboken för 2023, den 104e i ordningen, har titeln ”Universitetsapoteket Svanen” och handlar om med- och motgångar för Svanen, stadens snart 400-åriga apotek. I en rad kapitel skildras allt från Svanens exceptionella kulturvärden, intressanta byggnadshistoria och apotekare genom tiderna till Svanens vänners intensiva och lyckosamma kamp för att stoppa nedläggningen i början av 2020-talet.

I boken får vi veta mer om de läkemedel som såldes här förr i tiden och om de läkemedelsväxter som återges i de vackra intarsiainläggningarna i apotekets officin. I det sista kapitlet, om Apoteket Svanen i litteraturen, får vi veta veta att August Strindberg, när han bodde i Lund, köpte ingredienserna till sin ”guldtillverkning” just på Apoteket Svanen.

Medverkande skribenter i boken är Henrik Borg, tidigare stadsantikvarie i Lund, som berättar om ”Kulturarv och kulturvärde i Apoteket Svanen”.

Kapitlet om Svanens vänners kamp att rädda apoteket från nedläggning i början av 2020-talet är en sammanfattning gjord av Lena Birgersson, Ulla Nilsson, Margareta Nordh och Eva Björn.

Bo Larsson, arkitekt och vice ordförande i Föreningen Gamla Lund, har tagit sig an apotekets byggnadshistoria och Lars Edgren, professor i historia, skriver om apotekslagstiftningen i Danmark och Sverige. Apoteket Svanen startade ju redan när stadenvar dansk.

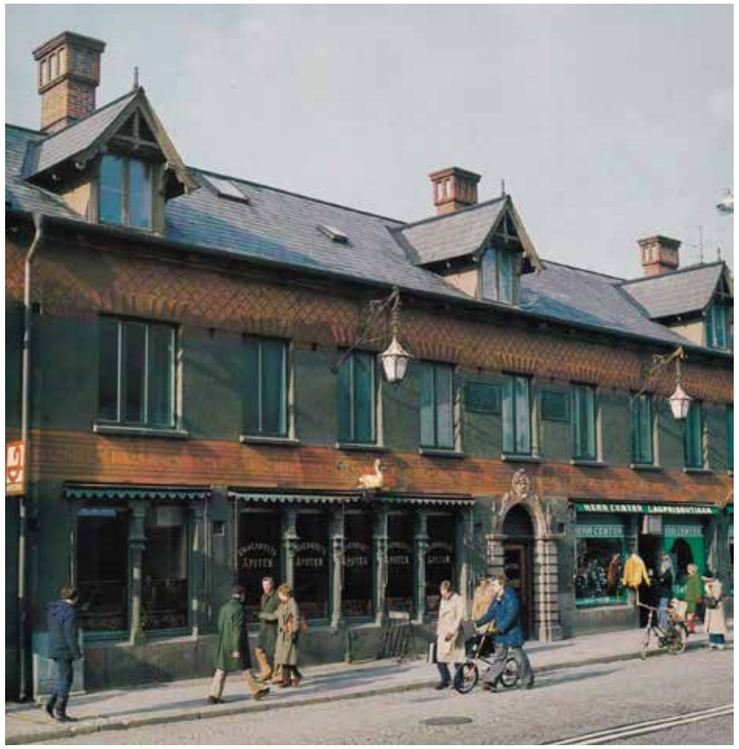

Kyrkogatan, 14 februari 1977. Foto av Lennart Hansson.

Stefan van der Pals Leander, docent i farmakologi, berättar om läkemedel i gamla tider, både hur blodiglar och mumiepulver användes och årsbokens redaktör Rie Hägerdal beskriver de växter som så vackert finns återgivna bland annat i intarsiainläggningar på apoteket. Vi får veta mer om deras användningsområden och historia som läkeväxter.

Journalisten Solveig Ståhl ger oss kunskaper om Svanens apotekare genom århundradena. Bland dessa märks grundaren Elias Fleicher och inte minst, far och son Montelin, två av de mest tongivande medlemmarna i Lunds apotekarhistoria. Det var sonen, Adolf Fredrik Montelin, som lät bygga om apotekets officin i slutet av 1800-talen. Allt enligt ritningar av arkitekten Folke Zettervall och vars skapelse än idag kan beundras. Ulla Giertz, inledde sin karriär som receptarie på Svanen på 50-talet och berättar minnen från den tiden. Som avslutning gör Gamla Lunds ordförande Anna Svenson en genomgång av varför svenska apotek vanligtvis har djurnamn.

Lena Birgersson

BOKSLÄPP 16 SEPTEMBER

Boksläppet för årsboken 2023 hålls från kl. 15 på Kulturnatten den 16 sept i Piratensalen på Grand Hotel i Lund. Boken kan hämtas av medlemmarna i Gamla Lunds kansli, Kattesund 6.

FÖREDRAG 18 OKTOBER

Thomas Hellqvist talar om Svanens byggnadshistoria på Stadshallen. Detta är en del i programmet för Litteraturdagarna. Thomas föredrag blir i foajén på andra våningen kl. 17.15.

Foto taget av Per Bagge från portgången vid Bantorget in mot gården där ateljén låg i en tvåvånings byggnad med stora fönster mot norr.

Årets kulturpristagare om sin kvinnliga föregångare:

”Lina Jonn såg sig nog mest som konstnär”

Innan årets Kulturnatt ens hinner bli kväll får Lund ett nytt minnesmärke; en bronsplakett på fastigheten Bantorget 6 där fotopionjärerna Lina Jonn och Per Bagge hade sin ateljé. Vid invigningen kl 14 berättar deras nutida kollega Ingemar D Kristiansen, mångårig Sydsvenskanfotograf, om deras betydelse som fotografer och skildrare av både det gamla och det framväxande moderna Lund. →

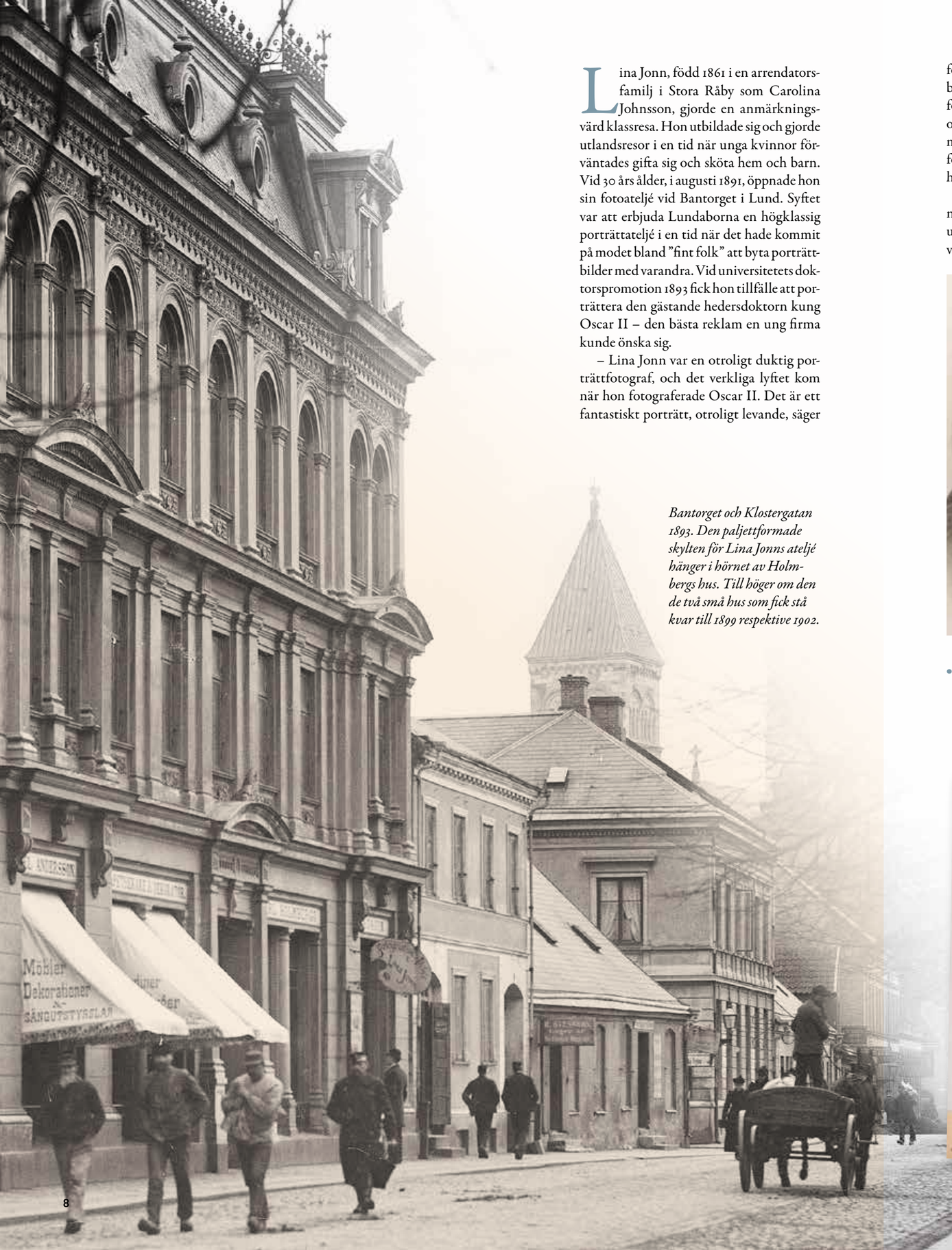

Bantorget och Klostergatan 1893. Den paljettformade skylten för Lina Jonns ateljé hänger i hörnet av Holmbergs hus. Till höger om den de två små hus som fick stå kvar till 1899 respektive 1902.

Lina Jonn, född 1861 i en arrendatorsfamilj i Stora Råby som Carolina Johnsson, gjorde en anmärkningsvärd klassresa. Hon utbildade sig och gjorde utlandsresor i en tid när unga kvinnor förväntades gifta sig och sköta hem och barn. Vid 30 års ålder, i augusti 1891, öppnade hon sin fotoateljé vid Bantorget i Lund. Syftet var att erbjuda Lundaborna en högklassig porträttateljé i en tid när det hade kommit på modet bland ”fint folk” att byta porträttbilder med varandra. Vid universitetets doktorspromotion 1893 fick hon tillfälle att porträttera den gästande hedersdoktorn kung Oscar II – den bästa reklam en ung firma kunde önska sig.

– Lina Jonn var en otroligt duktig porträttfotograf, och det verkliga lyftet kom när hon fotograferade Oscar II. Det är ett fantastiskt porträtt, otroligt levande, säger fotografen Ingemar D Kristiansen som inte bara inviger minnesplaketten över Lundafotograferna Lina Jonn och Per Bagge, utan också tar emot Lunds kulturpris senare samma dag. Han har skrivit åtskilligt om framförallt Per Bagge och granskat i stort sett hela hans omfattande bildproduktion.

– Lina Jonn såg sig nog mest som konstnär. Hon hade en skylt i form av en palett ute vid gatan. Men det var en omfattande verksamhet – de hade åtskilliga kvinnor anställda som framkallade de stora glasplåtarna och retuscherade bilderna med pensel. Alla bilder retuscherades, och de var oerhört skickliga.

Verksamheten var inrymd i en lite lägre byggnad inne på gården, som inramas av högre hus.

– Själva ateljén måste ha varit högst upp. Man hade ju bara det naturliga dagsljuset att arbeta med, påpekar Ingemar D Kristiansen.

Lina Jonn dog ung, redan 1896. Då hade hon redan överlåtit ateljén till systern Maria, som senare sålde den till värmlänningen Per Bagge (1866-1936), tidigare anställd i firman.

– Lina Jonn betydde mycket för Per Bagge, och båda betydde mycket för Lund.

Per Bagge kombinerade porträttfotograferingen med vykortsfotografering och en omfattande dokumentation av Lunds föränderliga stadsbild, inte minst på uppdrag av byggnadsnämnden. Även i de bilderna arbetade han medvetet med kompositionen:

– Per Bagge kunde ställa upp barn lite längre ner i gatan och säga till dem att stå stilla en liten stund. På så vis skapade han en blickpunkt i bilden och gav den mänskligt liv. ■

Karl G Jönsson

Systrarna Marika, Erika, Hanna och nederst Lina Jonn.

INVIGNING AV MINNESSKYLT 16 SEPTEMBER

Invigning av minnesskylt på Bantorget 6. På denna adress öppnade fotografen Lina Jonn sin ateljé år 1891. Hennes verksamhet blev mycket framgångsrik men dessvärre gick hon bort 1896, endast 35 år gammal. Per Bagge som började sin fotokarriär hos Lina Jonn, tog över fotoateljén 1903.

Program:

14.00–14.15 Bleckhornen spelar
14.15–14.25 Tal av årets kulturpristagare, fotografen Ingemar D Kristiansen
14.25 Bandet klipps
14.30 Skylten invigd
14.30-17.00 Fotostudio på gården under ledning av fotograf Sussa Stubbergaard. Få ditt porträtt på traditionellt manér men med modern teknik – din egen mobilkamera. Rekvisita finns på plats för den som vill.

Per Bagge.

FÖREDRAG OM DE TIDIGA KVINNLIGA FOTGRAFERNA 23 NOVEMBER

Auditoriet på Kulturen 18.00

”Kvinnor har alltid fotograferat”

Män och teknik är en koppling som de flesta av oss gör utan att reflektera. Men när kvinnor har fått chansen att använda modern teknik har de inte tvekat. Det gäller inte minst kameran och fotokonsten. Hilda Sjölin i Malmö, Lina Jonn och Ida Ekelund i Lund och Nelly Gunnarsson i Helsingborg är några av de många kvinnliga fotografer som har varit verksamma i Skåne sedan 1860.

Fotohistorikern och etnologen Eva Dahlman kan det mesta om de tidiga kvinnliga fotograferna. Hon har arbetat på Nordiska museet och Kungliga biblioteket. Nästa år utkommer hon med en bok om kvinnor bakom kameran 1848 – 1968 tillsammans med Magnus Bremmer och Björn Axel Johansson.

Den 23 november berättar hon hon om de kvinnliga skånska fotograferna i Kulturens auditorium kl. 18.00

Foto: Ingrid Borggren.

Lund får en stadshistoriker

Lunds kommun har beslutat att finansiera en tjänst som stadshistoriker och man kan möjligen undra om bakgrunden till detta. Det korta svaret är att funktionen är avsedd att ersätta stadsantikvariefunktionen som funnits på Kulturen sedan 1962. Det långa svaret kommer här:

Redan 1962 inrättades en tjänst som stadsantikvarie i Lund. Det var till stor del ett erkännande från staden till chefen för Kulturens stadshistoriska avdelning Ragnar Blomqvist och tjänsten var också knuten till honom personligen. När han pensionerades blev stadsantikvarietjänsten en permanent tjänst på Kulturen och kom att innehas av Anders W Mårtensson, Claes Wahlöö, Björn Magnusson Staaf och senast Henrik Borg.

När Henrik Borg slutade vid Kulturen våren 2021 för att bli avdelningschef (strax därefter även museichef) vid regionmuseet i Kristianstad beslutade kommunen att bryta den långa serien av stadsantikvarier på Kulturen och istället inrätta en sådan tjänst på kommunen.

Perspektivet var stadsantikvariens roll i stadsbyggnadsfrågor. I praktiken hade stadsantikvarien även fungerat som bärare av uppdraget från staden Lund till Kulturen att fungera som stadsmuseum. Ett uppdrag som nu plötsligt saknade ramverk. Finansiering motsvarande en tjänst hade också försvunnit från Kulturen. Att inrätta en tjänst som stadshistoriker bedömdes vara en lösning på båda dessa bekymmer.

Hur tänker Kulturen nu kring det kommande uppdraget? Ja, för det första är det inte något nytt för oss eftersom det innehåller stora delar av det gamla stadsantikvarieuppdraget. För det andra är det tydligt formulerat i underlaget till kommunstyrelsens beslut. Stadshistorikern ska:

- med utgångspunkt i Kulturens samlingar kommunicera kring Lunds historia,
- bidra till bevarandet av Lunds historia genom Kulturens arbete med verksamhetens arkiv och samlingar,
- bedriva stadshistorisk forskning i samarbete med Lunds universitet och andra institutioner,
- vara en rådgivande och samverkande part med Lunds kommuns förvaltningar och nämnder i frågor kring stadens kulturmiljö, kulturarv och kulturhistoria, uppdraget innefattar inte frågor som miljö och hållbarhet,
- vara en rådgivande och samverkande part med lundabor, näringsliv, fastighetsägare och andra aktörer i frågor kring stadens kulturmiljö, kulturarv och kulturhistoria,
- vara en samlad kontaktväg till Kulturen avseende ovanstående frågor.

Det är naturligtvis svårt att tänka sig en individ som ensam kan utföra allt detta utan vi räknar med att funktionen kommer att få stöd av andra medarbetare vid Kulturen som inom större eller mindre del av sin tjänst arbetar med dessa frågor. Vi har 6–7 arkeologer som är specialiserade på staden Lund, två bebyggelseantikvarier och 2–3 medarbetare som i del av sin tjänst bedriver stadshistorisk forskning. Dessutom arbetar program- och förmedlingsverksamheten i olika grad med stadshistoriska frågor.

En stor verksamhet vid Kulturen har under en period saknat ramverk. Det är mycket bra att nu kunna återställa ett sådant ramverk. I dialog med kommunen har vi enats om att *stadshistoriker* kan vara en lämplig benämning på uppdraget. ■

Gustav Olsson
Museichef, Kulturen

FÖRSTE STADSANTIKVARIEN
1929 anställdes Ragnar Blomqvist på Kulturen där han verkade fram till pensioneringen 1968. Åren 1938–1961 var han antikvarie vid museet. 1962 utsågs han till Lunds stadsantikvarie, då som den andre i Sverige. Han svarade för Lunds två första bevaringsprogram, 1952 och 1968.

Claes Wahlöö skriver om honom på Kulturportalen: "Ragnar Blomqvists mångsidighet gjorde honom till en idealisk museiman och hans djupa engagemang i hemstaden var basen för en imponerande livsgärning. Som person var han rakryggad, disciplinerad och humoristiskt vänlig. Hans arbetarbakgrund färgade den humanistiska synen och den politiska uppfattningen." Bilden på Ragnar Blomqvist sittande i Lundagård är från 1979.

Lunds stadshistoriker

Kommunstyrelsen har godkänt förslaget om att inrätta tjänsten "stadshistoriker", och samtidigt beviljat ett extra anslag på 800 000 kronor om året, vilket en heltid väntas kosta. Under hösten kommer kultur- och fritidsnämnden att inleda en upphandling av tjänsten. Förhoppningen är att tjänsten ska vara tillsatt den 1 januari 2024.

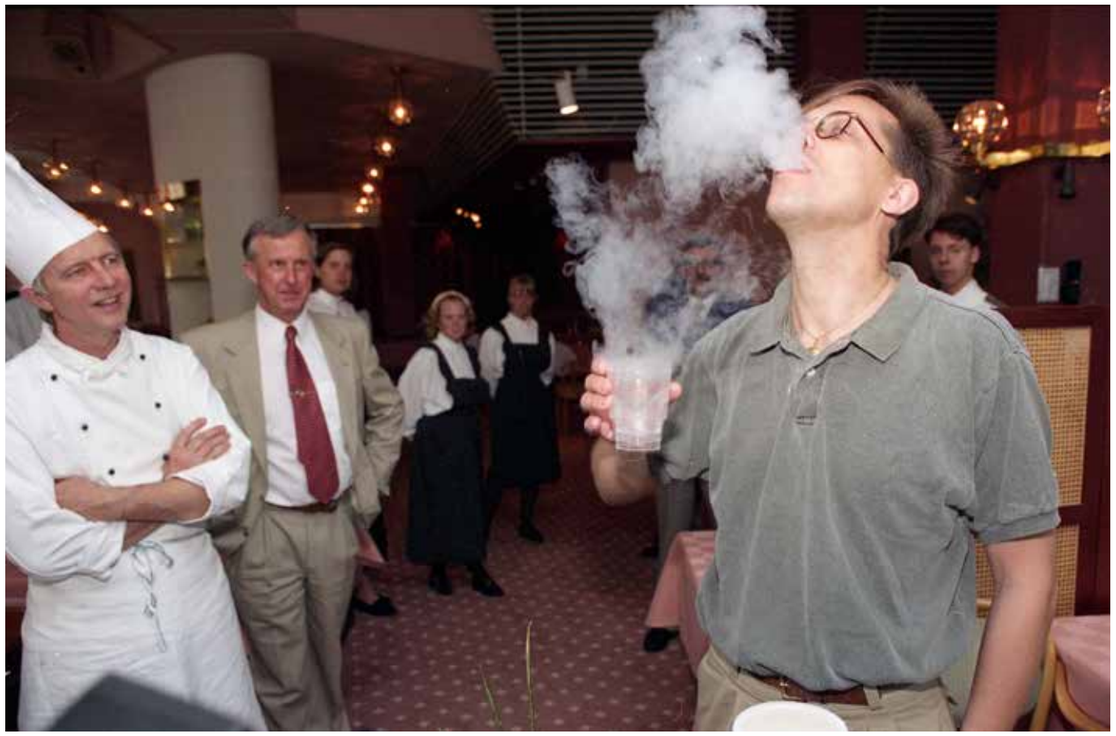

Hans-Uno demonsrerar köksfysik och kemi för personalen på Lundia 1994. Foto: Hagblom-Foto..

Från Kulturportal Lund:

Lysande popularisator

BENGTSSON, HANS-UNO (1953–2007), FYSIKER OCH FÖRFATTARE

Hans-Uno Bengtsson omdefinierade begreppet lundaprofil. Han var forskaren som blev folkbildare, spexaren som la sig till med syntlugg, traditionalisten som älskade allt nytt.

I likhet med många typiska lundensare var Hans-Uno Bengtsson inte från staden. Han föddes 1953 i Lilla Tjärby utanför Laholm och kom till Lund som stökig skolelev med goda betyg för att studera medicin. Han bytte snart ämne till teoretisk fysik och disputerade 1983. Under studietiden hann han med att vara aktiv spexare, att skriva kultur-, litteratur- och inte minst gastronomihistoriska essäer och att sitta i redaktionen för Lundagård under Per Gunnar Holmgrens tid. Han gifte sig med Marie och fick två barn, Åsa och Mårten.

Lundagårdsredaktionen klev jag också in i hösten 1982 och fick omedelbart en vän i Hans-Uno, trots en åldersskillnad på fem år och trots (eller tack vare) att vi var så olika: han naturvetare, jag humanist, han traditionalist, jag modernist. Men vi delade nyfikenheten på tillvaron och kärleken till det välformulerade, överraskande uttrycket och förblev vänner under hela Hans-Unos alltför korta liv. Han gick bort i cancer våren 2007, bara 54 år gammal men med en stor produktion av såväl fack- som skönlitteratur bakom sig. Tre av hans egna essäsamlingar, en bok om Sherlock Holmes (med tillhörande fysikproblem) och fyra översättningar av Robert van Guliks kinesiska detektivromaner hann vi med att producera tillsammans som författare och förläggare.

Trots sin imponerande bibliografi var Hans-Uno framför allt en muntlig person. Han var en engagerad lärare och föreläsare – som gästprofessor vid UCLA fick han tre år i rad utmärkelsen "Outstanding Teacher" av studenterna. Han var estradör och radiopra-

Förstasidan på Lundagård 9/1983, när medarbetaren Hans-Uno promoverats. Tidningen ställer frågan "kan vem som helst bli doktor i Lund?"

Foto: Lennart Perlenhem/ Bilder i Syd.

tare, trivdes som han sade bra i slutna sällskap men lika väl i de privata sammanhang där jag föredrog att umgås med honom. Han var en person som syntes, hördes och som glatt och självklart tog plats vid Holmgrens disk i saluhallen eller vid bordet på Grand. Som fysiker var han en lysande popularisator av ett svårt ämne. Med otraditionella metoder – gå på glödande kol, doppa handen i smält bly – ville han klargöra fysikens grundprinciper inte bara för sina elever utan för alla. Fysiken var ju till slut det enda påtagliga, förklaringen till varför världen var som den var.

Föreningen av muntlig berättarförmåga och skriftlig uttrycksskicklighet delade Hans-Uno med Fritiof Nilsson Piraten och Frans G Bengtsson, två av hans favoritförfattare. Han bokdebuterade redan 1980 och nu när han inte längre syns – och hörs! – på Lunds gator är det genom hans böcker vi kan möta honom. Och naturligtvis i alla de anekdoter som Hans-Uno gett upphov till, om honom och hans pojkrumsbibliotek, hans bäskrecept, hans veteranmotorcykel, hans flygplan … ■

Jonas Ellerström
Författare, förläggare

Mingel i Lundagårds trädkronor

Råkan, denna sociala och nyfikna kråkfågel som i skymningen minglar i Lundagårds trädkronor, har förärats rollen som symbol för Kulturportal Lund – hemsidan för alla som är nyfikna på allt lundensiskt.

Kulturportal Lund rymmer hundratals texter, bilder, filmer, ljudklipp med mera som speglar staden i tid och rum. Det finns också en engelskspråkig variant av sidan för våra många gäster och inflyttade från andra delar av världen.

Verksamheten bekostas av sponsorer. Allt arbete med texter och andra media görs ideellt. Portalen är icke-kommersiell och fri från reklam.

Redaktionen producerar egna texter men tar också gärna emot externa bidrag. Mycket material är hämtat från Lunds bevaringsprogram, Stadsbibliotekets Lundasamling, Kulturen och andra institutioner.

Kulturportal Lund drivs av en ideell förening med samma namn.

För en årsavgift om 100 kr kan man bli stödmedlem.

Råkan med Domkyrkan i sina klor är tecknad av Rie Hägerdal.
Adressen är: kulturportallund.se

Kom till Botulf och säg din mening

Stadsplanering sker inte sällan över huvudena på oss som bor och verkar i staden. Nu prövar Lund en ny modell för att skapa mötesplatser.

– Vi har en fantastisk stadskärna, men den har inte uppnått sin fulla potential, säger Hans Juhlin, Lunds stadsbyggnadsdirektör. Vi kan få ännu fler att använda och trivas i Lunds hjärta om vi förfinar och förtätar. Och vi gör detta arbete tillsammans med de som använder stadskärnan.

I det syftet har Lunds kommun knutit till sig ett team med konsulter från företaget Think Softer Planning och Fojab Arkitekter. Målet är en samlad framtidsbild av hur mötesplatser, byggnader, trafik och handel kan bilda en stadskärna där ännu fler vill vara och verka. David Sim, Nina Otrén och Ola Gustafsson i konsultbolaget Think Softer Planning jobbar tätt tillsammans med sina uppdragsgivare samlar in synpunkter och idéer från de som bor och verkar i staden.

David Sim från Think Softer Planning

På Kulturnatten, lördagen den 16 september, kan vi träffa de ansvariga för projektet på Botulfsplatsen. Där är alla välkomna att komma med idéer och synpunkter. Det samlade underlaget ska mynna ut i en utvecklingsplan som kommunfullmäktige ska ta ställning till. Den ska vara ett underlag för det offentliga samtalet och redovisa kommunens inriktning och ambition i planeringsfrågor.

När Lunds förtroendevalda har tagit beslut om den ska den ligga till grund för detaljplaner, bygglov och andra beslut om förändringar i stadskärnan. Den kommer att vara ett stöd i det offentliga samtalet och i relationen med byggaktörer. Den kommer också att innehålla en aktivitetsplan. Kommunfullmäktige ska ta ställning till utvecklingsplanen kring årsskiftet. Förhoppningen är att beslut tas i början av nästa år.

Gamla Lund följer processen och deltog i ett första möte, tillsammans med många aktörer av olika slag, som hölls i Stadshallen den 30 augusti. ■

GAMLA LUND **FÖREDRAG 14 NOVEMBER** Piratensalen på Grand Hotel 18.00

Gyllene kvarter i Lund för trycket och boken

Tillsammans med Bokhistoriska sällskapet bjuder Gamla Lund in till en spännande kväll med boken i centrum.

I en universitetsstad som Lund har boken alltid stått i centrum. Böcker har lästs och skrivits här i staden under många hundra år. Men hur har det sett ut med själva produktionen av böcker? Jubilerande Bokhistoriska sällskapet i Lund anordnar under hösten en rad föreläsningar för allmänheten, och en av dessa görs som samarrangemang med Gamla Lund. ➔

Kvällens föredragshållare tar med oss på en resa genom den lundensiska bok-historien, från biskop Vinstrups misslyckade försök att upprätta ett universitets-tryckeri till Berlings stilgjuteri, som försörjde hela landet med tryckstil, Körners stentryckeri, Berggrenska bokbinderiet och Gleerups legendariska bokhandel. Det blir ett besök i bokens gyllene kvarter, bland blydamm, litografiska stenar och våg-halsiga förlagsspekulationer. Utan bokens många hantverkare, ingen lärdom och inget universitet. Bokhistorikerna Björn Dal, Kristina Lundblad och Rikard Heberling låter er under kvällen stifta närmre bekantskap med litteraturens och läsandets sanna villkor!

Tid & Plats: Klockan 18.00 Piratensalen Grand Hotel, Lund

Övriga jubileumsföreläsningar under hösten med Bokhistoriska sällskapet

Måndagen den 25 september
Hur tar vi på bästa sätt hand om egna eller ärvda böcker? Hur tänka kring framtiden för samlingen som hopbragts bok för bok under många år? Frågor man kanske ställer sig; binda in, restaurera, kasta, katalogisera, sälja, auktionera eller donera? Björn Dal bokhistoriker och Kristina Enhörning bokbindare och konservator kommer att dela med sig av sina erfarenheter, bistå med råd och synpunkter samt svara på auditoriums frågor.

Tid & Plats: Klockan 18.00 Piratensalen Grand Hotel, Lund

Fredagen 13 oktober
Trycksvärtans avtryck och intryck – Om det tryckta ordet och bilden och om deras överlevnadsförmåga. Med avstamp i boken Trycksvärtans förvandlingskonster av Johan Laserna, föreningen Biblis 2022, samtalar bokformgivare Johan Laserna och bokhistoriker Björn Dal.

Tid & Plats: Klockan 15.00 Botulfshörnan Stadshallen, Lund

Måndagen den 4 december
En dröm täckt av damm: Historien bakom Sveriges hemligaste museum, Svenskt Bokmuseum – I början av 1990-talet flyttades ett av Sveriges minst kända museer från en vind i Stockholm till en källare i Malmö. Efter ytterligare något decennium hamnade det i ett magasin på Universitetsbiblioteket i Lund.

I kvällens jubileumsföreläsning av Kristina Lundblad, docent i bokhistoria, får vi följa Svenskt Bokmuseums historia, från ögonblicket då den storslagna idén föddes, över stock och sten, och fram till vår egen tid, där ett nytt hopp för samlingen har tänts tack vare engagemang från Einar Hansens Bibliteksstiftelse. Genom ett rikt bildmaterial får vi också lära känna samlingens innehåll.

Tid & Plats: Klockan 18.00 Piratensalen Grand Hotel, Lund

BOKTRYCKERIER, ACCIDENSTRYCKERIER & STILGJUTERIER I LUND

Under 1800-talet blev tryckeribranschen en stor industri Lund. Berlingska boktryckeriet var störst och efter att firman köpts av Håkan Ohlsson en av de dominerande i Sverige. Men det fanns många fler aktörer. Här är de viktigaste, hämtade från Gamla Lunds årsbok *Skorstenarnas stad.*

Georg Hautsch. Akademiboktryckaren Georg Hautsch inkallades 1659 av Karl X Gustaf till Malmö som generalguvernementboktryckare. Efter något år flyttade han till Lund och 1665 till Stockholm.
Winstrups boktryckeri (1). På 1660-talet lät biskop Peder Winstrup för tryckning av egna böcker inrätta ett boktryckeri.Tryckeriet låg i en gård i anslutning till Klosterkyrkan.
Berlingska Boktryckeri- & Stilgjuteri Aktiebolaget (2). 1745–1980. Vid Lilla Gråbrödersgatan. Tryckeri och ett stilgjuteri som med tiden i storlek och betydelse tävlade med bara Norstedts i Stockholm. Flyttade till Arlöv 1979 under namnet Berlings Grafiska AB och blev 1998 uppköpta av Elanders Tryckeri AB.
Johan Lundblads boktryckeri (3). Ca 1790–1809. Rörelsen bör ha varit inrymd i Lundblads gård norr om Lilla Torg.
Christian Bülows boktryckeri/Waldemar Bülows boktryckeri (4). 1858–1919. Mårtenstorget 17, främst för dagstidningen *Folkets tidning.*
AB Håkan Ohlssons Boktryckeri (5). Företaget grundades 1862. Låg på S:t Annegatan 10. Genom förvärv av Malmströmska boktryckeriet (1904) och Berlingska Boktryckeriet (1943) växte firman till en storindustri.
E Malmström & Co. Boktryckeri (6). Grundat 1884, låg på Stora Gråbrödersgatan 15. Tryckeriet köptes upp av AB Håkan Ohlssons Boktryckeri 1904.
Otto Grahns Accidenstryckeri/AB Grahns Pappershandel/Grahns Tryckeri AB (7). 1886–2012. Tryckeriet låg i början i anslutning till pappershandeln, först på Lilla Fiskaregatan 2 och sedan 8. Tryckeriet flyttade 1968 till ett gårdshus på Nils Bjelkegatan 4 (8) och på 1990-talet till Traktorvägen 13.
M Rahms Nya Boktryckeri/Rahms i Lund (9). Belagt 1890. Företaget låg 1936–80 i en f d bagerilokal på Lilla Tomegatan 3. Verksamheten upphörde i början av 2000-talet.
N. Fr. Carlströms Tryckeri. Grundat 1894. År 1900 hade rörelsen övergått i Skånska Centraltryckeriet.
AB Skånska Centraltryckeriet (10). Belagt 1900. Låg först på Kyrkogatan 13, men fanns på 1930-talet på Grönegatan 14 (11). Kom senare att ingå i **Lunds Offset AB.**
Carl Bloms Boktryckeri/Bloms i Lund Tryckeri AB (12). 1910–2004. Bytaregatan. Hade 10 anställda 1935. Företaget flyttade till Gastelyckans industriområde.
Lorentz Larssons eftr, S Larssons Tryckeri (13). Belagt 1927–47. Var ett bok- och accidenstryckeri som låg på Lilla Tomegatan 3 .
AB Lunds Dagblads Tryckeri (14). Belagt 1927–47. Adress Stora Gråbrödersgatan 13.
Hultmans Pappershandel Accidenstryckeri (15). Belagt 1927–40. Adress Stora Södergatan 5.
AB Nya Boktryckeriet Myhrbeck & Co/Wallin & Dalholm AB (16) . Grundat 1926. Företaget köptes 1948 av Sture Wallin och Nils Dalholm och 1950 ändrades namnet till Wallin & Dalholm AB. Först låg tryckeriet vid Stora Tomegatan, sedan Revingegatan (17) och sist Fabriksgatan (18).

Patientberättelser från Lunds hospital, 1890

FÖREDRAG 14 NOVEMBER
Auditoriet på Kulturen 18.00

Herman Wilhelm N, en 26-årig arbetare från Spånga, togs in på Lunds hospital (Sankt Lars) en sommardag 1890. I samtal med läkaren berättade han om sitt tidigare liv och de svårigheter han upplevt. Bland annat menade han att en kvacksalvare förföljt honom och förgiftat hans kaffe. Under vistelsen på hospitalet förbättrades mannens tillstånd, enligt läkarens journalanteckningar, men en idé höll han envist fast vid: att han var hypnotiserad mot sin vilja.

Föredraget jag ska hålla för Gamla Lund handlar om psykiatriska patienters berättelser under sent 1800-tal. Jag kommer att lyfta fram några patienter som var intagna på Lunds hospital, en av landets största och mest påkostade psykiatriska anstalter. Dessa patienter hade en sak gemensamt: de ansåg sig ha blivit utsatta för ofrivillig hypnos. Hypnos var vid den här tiden ett populärt samhällsfenomen, både som medicinsk behandling och som kittlande scenunderhållning. Att psykiatriska patienter vävde in hypnos i sin föreställningsvärld är därför inte så överraskande. I det sena 1800-talets psykiatri var det välkänt att patienters berättelser ofta färgades av tidstypiska fenomen. Men hur kan vi förstå dessa tidstypiska element i patienternas berättelser? Hur kan vi förstå patienternas försök att skapa mening i en kaotisk livssituation?

Att studera psykiatriska patienters berättelser i historisk tid är inte enkelt. Det är sällan patienterna själva haft möjlighet att skriva ner sina upplevelser och tankar. Ofta måste de spåras i journalen, ett psykiatrisk dokument där patientens röst förmedlas i andra hand. Avståndet i tid skapar också en distans till berättelserna, likaså den ibland svårdechiffrerade kognitiva och språkliga strukturen. Det är en utmaning att överbrygga denna distans för att nå fram till patientens berättelse och dess meningsskapande funktion. Om det patienten berättade överensstämde med verkligheten eller inte är knappast relevant i sammanhanget. Syftet är att försöka tolka och förstå patientens egen sjukdomsupplevelse, så långt det är möjligt.

De patientberättelser som föredraget handlar om skrevs ner för över 130 år sedan. De har sitt ursprung i ett samhälle som på många vis var olikt vårt eget, med andra utmaningar och svårigheter. Samtidigt brottades patienterna med samma existentiella utsatthet som alla människor, oavsett tid, måste hantera. Därför kan vi relatera till deras berättelser. Även om människors sätt att hantera livets påfrestningar präglas av varje tids egna förutsättningar – och därför är historiskt föränderligt – är det grundläggande mänskliga behovet av identitet och mening detsamma.

Cecilia Riving

Cecilia Riving är historiker vid Lunds universitet med en master i biblioteks- och informationsvetenskap. Hennes forskning och senaste publikationer rör främst behandling av psykisk ohälsa, psykiatriska livsberättelser samt hypnos som vetenskaplig underhållning under 1800- och tidigt 1900-tal.

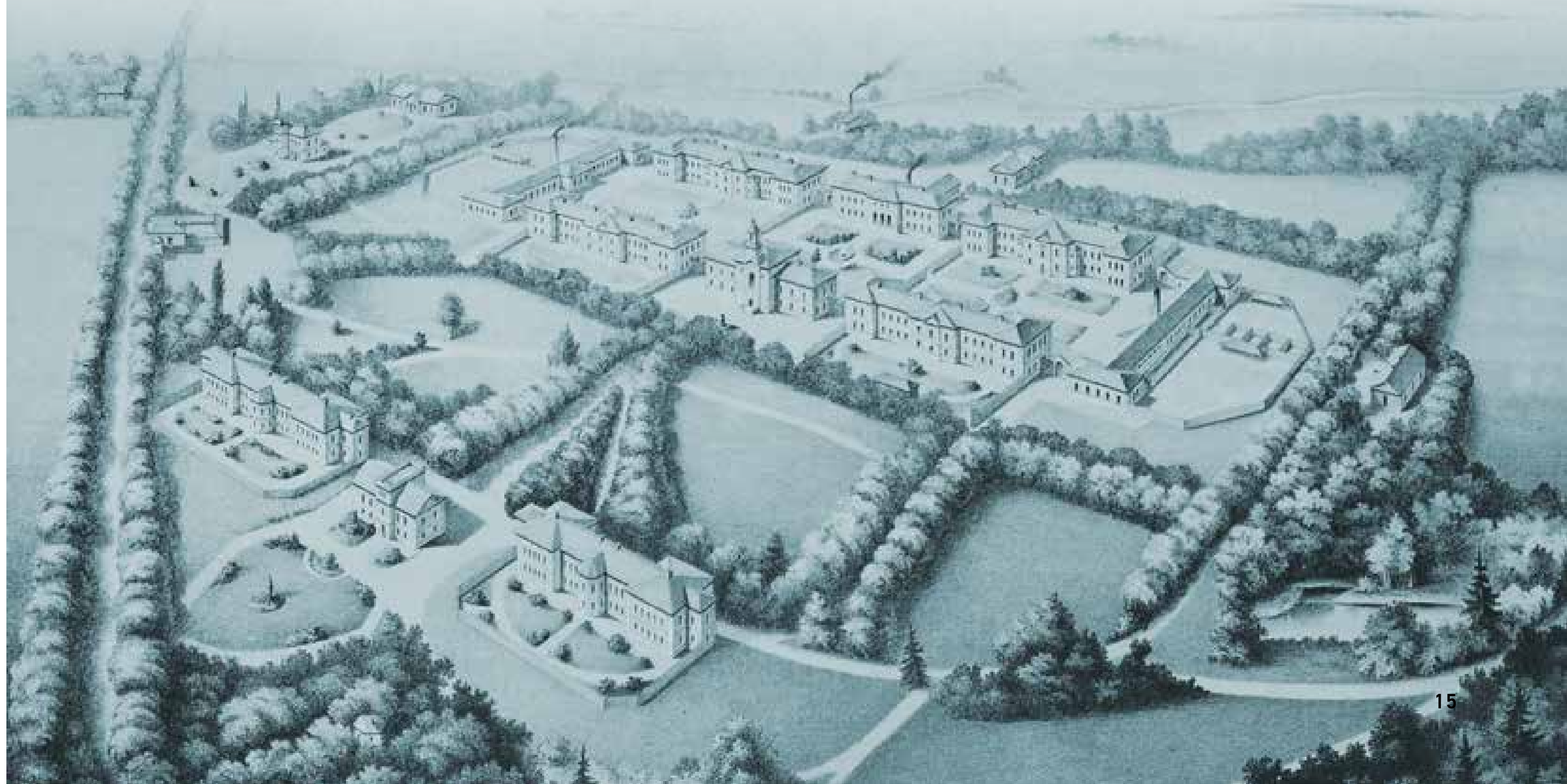

Sankt Lars sjukhus: Under andra halvan av 1800-talet byggdes stora sinnessjukhus i Sverige. Ett av dom var Lunds hospital, 1931 omdöpt till Sankt Lars sjukhus. Sjukhuset öppnade 1879. Här skulle patienterna inte längre spärras in och isoleras, utan erbjudas vård, friskt luft och vila i en ljus och ordnad miljö. 1891 byggdes sjukhuset ut med en så kallad "asyl" söder om Höje å. På asylen placerades de som ansågs obotliga.
Bilden: Fågelperspektiv över Sankt Lars 1881

Posttidning B

Avs.
Föreningen Gamla Lund
Kattesund 6A
222 23 Lund

Praktverk om domkyrkan

Lunds domkyrka har kommit ut med de två första delarna i det stora bokverket om kyrkans historia med anledning av jubileet. Fler delar ska publiceras under året.

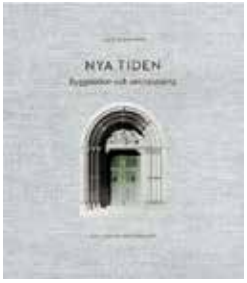

Lunds domkyrka. Nya tiden: Byggnaden och arkitekterna
Denna volym handlar om kyrkan från reformationen till i dag, med särskilt fokus på själva kyrkobyggnaden och de arkitekter som renoverade och utvecklade den.

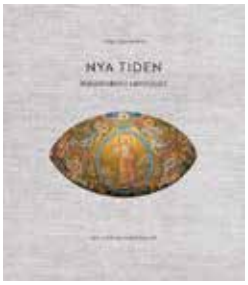

Lunds domkyrka. Nya tiden: Katedralen i samhället
Boken behandlar tiden från reformationen till i dag, och undersöker hur domkyrkan fungerat i samhället – under försvenskningen, i relation till universitetet, som plats för moderna gudstjänster och som rum för konstverk.

Historisk stadsvandring

Gamla Lund har anlitat stadsguiden ***Agnes i Lund*** för en historisk vandring på Kulturnatten med temat ***"Död eller bot och bättring?"*** En historisk vandring om läkekonst, friskvård och apoteket Svanen genom fem sekler i Lund. Vi passerar Helgo Zettervalls villa, där "Lufthopperiet" en gång hade sin verksamhet. Därefter tar vi oss upp till Helgonabacken – i början av 1800-talet centrum för brunnsdrickning. På vandringen ner mot apoteket stannar vi till vid Gamla kirurgen på Södra lasarettsområdet, fortsätter ner till Universitetsplatsen, där Botaniska trädgården låg fram till 1860-talet, och avslutar utanför det nyrenoverade apoteket Svanen.

Start: hörnet Sandgatan-Paradisgatan klockan 16. Avslut utanför apoteket Svanen. **Obligatorisk anmälan sker till kansliet (kansliet@gamlalund.se) senast den 13 september.** 100:- för icke medlemmar och 50:- för medlemmar (enbart swisch). Rundvandringen tar ca 1,5 tim.

SKÖRDEFESTEN

Årets skördefest i Stadsparken äger rum den 21 september mellan kl 10 och 17. Närproducerade och ekologiska produkter, odlare och föreningar som delar med sig av kunskap och odlarglädje i mängd. Gamla Lund finns på plats med årsböcker och information om föreningen. Välkommen till en färgsprakande skördefest i Stadsparken, mellan kl 10 och 17! Bilden: Kickis Trädgård i Lund från förra årets arrangemang.

GAMLA LUNDS PROGRAM

16/9 Kulturnatten
14.00. **Invigning minnesskylt** över Lina Jonn och Per Bagge. Bantorget 6.

15.00 **Boksläpp** av årsboken om Svanen. Grand Hotel.

16.00 **Stadsvandringen** "Död eller bot och bättring?". OBS: Föranmälan krävs.

21/9 Livet kring Lunds domkyrka på 1700-talet. Föredrag av Per Stobaeus. Kulturens auditorium kl. 18.

23/9 Gamla Lund medverkar vid **skördefesten** i Stadsparken, mellan kl 10 och 17.

18/10 Thomas Hellqvist talar om **Svanens byggnadshistoria** på Stadshallen. Detta är en del i programmet för Litteraturdagarna. Kl. 17.15.

14/11 Gyllene kvarter i Lund för trycket och boken. Medverkande: bokhistorikerna Björn Dal, Kristina Lundblad och Rikard Heberling. Kl. 18. Piratensalen, Grand Hotel.

23/11 Eva Dahlman om tidiga kvinnliga fotografer. Verksamma i Lund var bl. a Lina Jonn och Ida Ekelund. Kulturens auditorium kl. 18.

7/12 Patientberättelser från Lunds hospital, 1890. Föreläsare är Cecilia Riving, Kulturen kl. 18.

9/12 Gamla Lund medverkar vid **Kulturens julstök**.

OBS: Fler arrangemang kan tillkomma, och ändringar kan ske i programmet. Kolla aktuell information på www.gamlalund.se

Glöm inte att hämta den nya årsboken på kansliet!

Ny epostadress till Gamla Lund
kansliet@gamlalund.se

Kulturnatten

Årets Kulturnattsaffisch är tecknad av Finsta (Finn Hallin, f. 1978), en konstnär född och uppvuxen i Lund. Efter gymnasieutbildning på Spykens estetiska program gick han vidare till Konstfack 1999-2004 och har sedan dess i huvudsak varit verksam i Stockholm. Finsta anlitades nyligen för den färgsprakande väggmålningen på Stora Gåbrödersgatan, och temat från den kommer igen i bilden för Kulturnatten den 16 september. Programmet hittar ni här: https://lund.se/uppleva-och-gora/vad-hander-i-lunds-kommun/kulturnatten

GAMLA LUND 1918

Kansliföreståndare:
Amelie Andersson
Ansvarig utgivare:
Anna Svenson.
Redaktion:
Karl G Jönsson,
Petter Lönegård

Post- och besöksadress:
Kattesund 6 A, 222 23 Lund.
Telefon: 046 – 12 12 65
E-post: kansliet@gamlalund.se
Hemsida: www.gamlalund.se
Bankgiro:325-1675
Swish:123-4227807

Bankgiro Jubileumsfonden
Gamla Lund: 5038-4775
Öppettider: Måndag tisdag, onsdag
och fredag kl. 10.00 – 14.00 och
torsdagar kl. 12.00 – 16.00
Tryck: Bloms Tryckeri, Lund